

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Schule!, schreit der Frieder, und die Oma, die kommt mit, Gudrun Mebs

© S. Fischer Verlag, GmbH, Frankfurt am Main, 2017

İlk olarak *Schule! schreit der Frieder und die Oma die kommt mit* ismiyle, Sauerländer Verlag tarafından 2010'da Mannheim'da yayımlanmıştır.

© **Can Sanat Yayınları A.Ş.**, 2023

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-6001-3

1. Basım: 2000 adet, Ocak 2023

Çeviren: Ayşe Sarısayın

Resimleyen: Catharina Westphal

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Tuğçe Özdeniz

Son Okuma: Seda Ateş

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güneş Kozak

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk.

No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Anneanne ile
Frieder
Okul Yolunda

GUDRUN MEBS

Çeviren: Ayşe Sarısayın

Resimleyen: Catharina Westphal

GUDRUN MEBS

1944 yılında Bad Mergentheim'da doğdu, Frankfurt'ta büyüdü. 17 yaşındayken oyunculuk eğitimi almaya başladı, ardından bir tiyatro grubuyla tüm dünyayı dolaştı. 1965-1974 arasında televizyon filmi yapımıcılığı alanında çalıştı. 1980'den beri çocuklar için yazıyor. Radyo oyunları ve kitapları çeşitli ödüllere değer

bulundu (Alman Gençlik Kitabı Ödülü 1984, Avusturya ve İsviçre Çocuk Kitabı Ödülleri, vb). Yazar yaşamını Münih ve İtalya arasında gidip gelerek sürdürüyor.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Anneanne ile Frieder • Anneanne ile Frieder'in Yeni Maceraları •

Anneanne ile Frieder'in Yepyeni Maceraları

“Annane!” diye sesleniyor Frieder, anneannesinin eteğini çekiştirerek. “Hadi gel artık! Okul başlamak üzere!”

“Düş yakamdan sümüklü velet!” diye homurdanıyor anneanesi. “Bağırıp durma, sağır değilim!”

Sabahın erken saatleri. Anneanesi mutfakta, küçük sandviçlere bolca tereyağı ve marmelat sürmekle meşgul.

“Annane!” diye sesini daha da yükseltiyor Frieder, iki eliyle birden anneannesinin eteğine asılarak. “Annane, okul beni çağırıyor. Çok yüksek sesle. Duydum!”

“Ben duymadım!” diyor anneannesi, marmelatla dolu kaşığı sallayarak. “Okullar kimseye seslenmez, bilmiyorsan öğren. Şimdi kahvaltı edilecek, olması gerektiği gibi.”

Ardından sıradaki sandviçe uzanıyor. Dört tanesi hazır, ikisi henüz beklemede.

Frieder derin bir iç çekiyor. Hep aynı şey, önce kahvaltı! Ama bugün kahvaltı çok gereksiz. Okulun ilk günü, Frieder’in karnı aç değilken. Okulun ilk gününde, bu önemli günde hiçbir çocuk acıkmaz ki! Frieder ise hiç acıkmaz, ayrıca bugün Frieder de çok önemli, özel bir çocuk.

“Annane!” diye mızırardanmaya devam eden Frieder, olduğu yerde hoplayıp zıplıyor. Çişi geldiğinde hep yaptığı gibi. Ama çişi yok bu kez.

“Annane, ben hiç acıkmadım. Midem tıka basa dolu!”

“Benimki değil!” diyor anneannesi ve bir sandviçe daha marmelat sürüyor.

Frieder üzüntüyle derin bir soluk alıyor. Anneannesi böyle marmelat sürmeye devam ederse kesin geç kalacaklar. O zaman okul Friedersiz başlayacak. Olacak iş değil! Sırt çantası hazırlanmış olarak uzun süredir odasında onu beklerken. Defterler, kalemler, silgi, kalemıraş, hepsi çantanın içinde. Frieder defalarca baktı. Evvelsi gün, dün ve bu sabah erkenden, uyanır uyanmaz. Çantasını açtı, ne var ne yok yere boşaltıp kontrol etti. Okula giden bir çocuğa gereken her şey var, neyse ki. Defterler, kalemler... Hepsini tekrar yerleştirip çantasını kapattı. Şimdi yapması gereken çantayı sırtına

takmak ve yola çıkmak. Anneanesi ve okul külâhıyla birlikte. Külâhı sürprizlerle dolu, anneanesinin defalarca söz verdiği gibi. Evvelsi günden önceki gün, evvelsi gün ve dün.

Ama gizli bir yerde. Okul külâhı yani. Anneanesi ise buralarda. Frieder'in külâha bakmasına izin yok, çünkü sürpriz. Anneanesi böyle söyledi, anneanesi söylüyorsa doğrudur. Frieder külâhına okula gidince bakabilir ancak.

Ama gidemiyorlar bir türlü. Sabırsızlıkla Frieder'i bekleyen sırt çantası, sürprizlerle dolu okul külâhı ve anneanesi. Hiçbiri.

Önce kahvaltı edilecek!

"Annane!" diye yalvarıyor Frieder, anneanesinin çevresinde zıplayarak. "Annane, çabuk sür şu marmeladı, geç kalıyoruz!"

"Daha neler!" demeye çalışıyor anneanesi ama duyulan tiz bir ciyıklama oluyor: "Çıldırдың mı sen?" Çünkü Frieder zıplarken anneanesinin ayağına bastı, üzerine yeni marmelat sürülmüş sandviç anneanesinin elinden kayıp Frieder'in yeni yıkanmış kazağına ve okulun ilk günü için alınmış yepyeni kot pantolonuna düştü. Şimdi kazağın üzeri yapış yapış kırmızı marmelat, pantolon ise vıcık vıcık tereyağı kaplı. Yerde ezilmiş bir sandviç var. Çünkü Frieder üstüne bastı.

Frieder donakalmış, gözleri fal taşı gibi açık, bakıyor. Bu da ne şimdi? Yepyeni okul giysileri kirlendi, leke içinde! Pasaklı çocuklar okula gidemez, kesinlikle gidemez.

Frieder'in gözleri daha da açılıyor, kocaman oluyor.

Frieder okula gidemeyecek, asla gidemeyecek. Gideceği için bu kadar sevinmişken!

“Ah oğlum, ah evladım!” diye söyleniyor anneanesi ve oflaya puflaya, yere düşmüş sandviçi alıyor. “Güzel sandviç, seni kimse yiyemez artık.” Frieder yutkunuyor, yutkunuyor, yutkundukça gözyaşları sicim gibi akmaya başlıyor.

“Annane!” diyerek anneannesinin eteğine sarılıyor Frieder. “Bir şeyler yap annane, üstüm başım çok pis oldu.”

“Benim de,” diyerek iç çekiyor anneanesi, eteğini silerken. Frieder’in kazağındaki marmelat ve tereyağı oraya da bulaşmış şimdi. Frieder böyle olsun istememişti ki! Bugün her şey ama her şey ters gidiyor. Frieder okulu unutmak zorunda. Asla ama asla okula gidemeyecek! Frieder hüngür hüngür ağlıyor, gözyaşlarıyla anneannesinin bluzunu ıslatıyor.

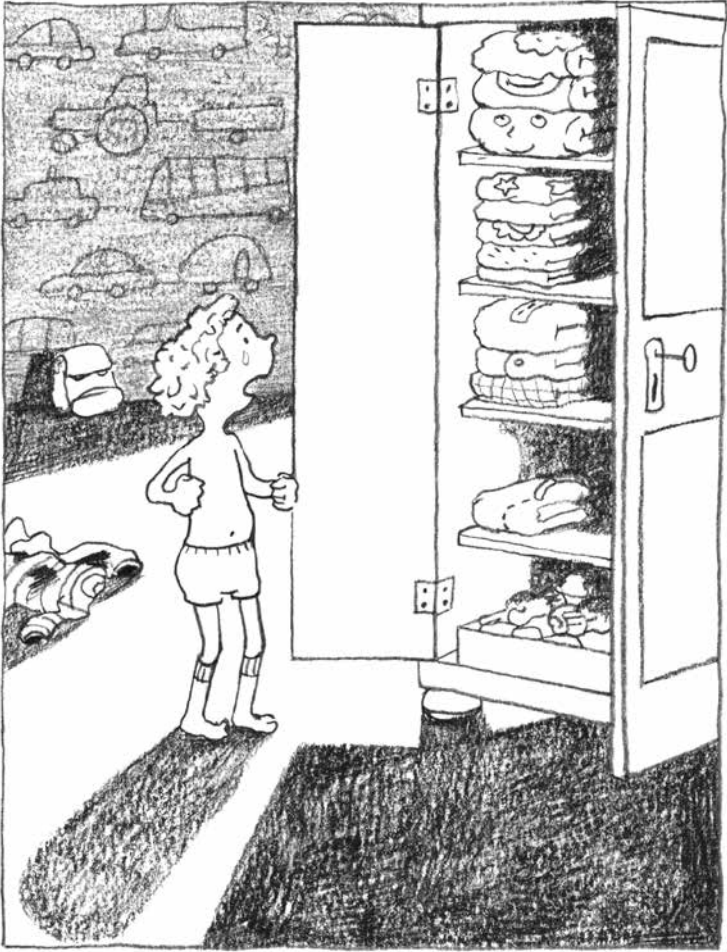
“Annane, bir şeyler yap, çabuk ol annane!”

“Annane bir şeyler yap!” diye tekrar ederek söyleniyor anneanesi. “Ben senin uşağın mıyım, pasaklı bücür!”

Ama ardından bir mendille Frieder’in gözyaşlarını silip burnunu temizliyor. “Bak oğlum, olan oldu, olmuşla ölmüşe çare yok,” diyor. “Şimdi üstündekileri çıkarıp temiz giysiler giyiyorsun. Ben de aynıy yapıyorum. Ne olursa olsun okula gidiyoruz. Anlaştık mı?”

Frieder yutkunuyor, başını sallıyor ve sessizce odasına giriyor. Ne olursa olsun okula gidecekler, anneanesi böyle söyledi. Anneanesi söylediye doğrudur.

Okul çantası odasında onu bekliyor. Frieder’in sırtına takılmak için biraz daha beklemesi gerek. Ama çok değil. Frieder hızla soyunuyor, lekeli giysilerini fırlatıp yere atıyor ve dolabın içini karıştırmaya başlıyor. Temiz bir şeyler giymesi lazım, anneanesi böyle söyledi. Tabii, Frieder de okula temiz giysilerle gitmek istiyor zaten. Gömlekleri, kazakları ve pantolonları üst üste dizilmiş olarak dolabın içinde. Tertemiz, anneanesi güzelce yıkayıp ütölemiş.

Ama hepsi de anaokuluna giden bebek giysileri gibi görünüyor Frieder'e. Gömleklerin üstünde şapşal ayıcıklar, kazaklarda daha da şapşalları ya da renkli kalpçikler var. Korkunç.

Hep birlikte Frieder'e bakarak sırıtıyorlar sanki!

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK